

María Ángeles Fresneda, Francisco Javier González, AFA;
Text: *Teresa Guerrero*

Imatges de l'any 2022

Fotografia María Ángeles Fresneda, AFA

Silenci i calor, molta calor... Qui es queda a l'estiu a Alaquàs, «guardant el poble», sap que arriba un moment en què silenci i calor és el que va a trobar... Però «guardar el poble» a l'estiu permet gaudir-lo sense pressa, sense feina i ahí és quan es mostra bell, meravellós i sorprenent.

Fotografia Maria Ángeles Fresneda, AFA

Podem veure com les cases antigues comparteixen espai amb les finques noves al C/ València, observar els detalls, les figures que, amb la velocitat de la vida, ens passen desapercebudes.

Fotografia Maria Àngeles Fresneda, AFA

Els taulells de les finestres i portes, com al C/ Sant Hipòlit que ens mostren el gust i potser eixe record d'aquell passat d'obra de terra del nostre Castell.

Fotografia Maria Àngeles Fresneda, AFA

Portes i finestres de fusta que guarden la frescor de la casa i que trobem en encarar el C/Benlliure des del carreró de Sant Miquel... Quin passat més elegant i quin present més respectuós...

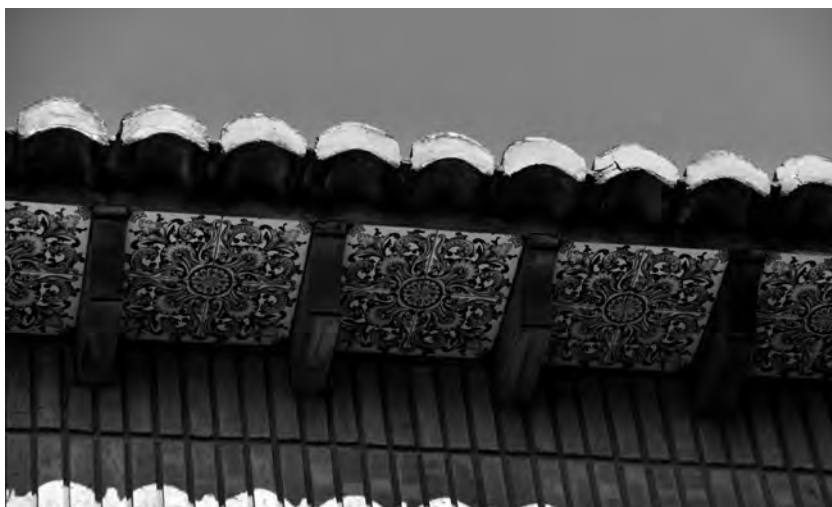
Fotografia Maria Àngeles Fresneda, AFA

Enyorança de l'hivern i feina anual, il·lusió per crear, any rere any una recreació plena de bellesa i que a l'estiu ens fa pensar que tot acaba passant, tot arriba...

Fotografia María Ángeles Fresneda, AFA

I seguint al C/ Sant Francesc, com no veure taulells en record al sant que li dona nom i al qual Alaquàs mostra respecte i devoció... Eixe sol de la Caritat del qual hem d'aprendre tant...

Fotografia María Ángeles Fresneda, AFA

Ja que hem mirat amunt, seguim i gaudim: qui imaginaria uns taulells tan bonics baix de les teules?

Fotografia María Ángeles Fresneda, AFA

Qui imaginaria la decoració d'aquesta finestra a la Pl. dels Ollers? Si no haguérem dit que és Alaquàs podríem imaginar milers de llocs mediterranis d'eixos que veiem a les pel·lícules... Però no cal, si ja ho tenim a casa nostra.

Fotografia Maria Ángeles Fresneda, AFA

I més amunt encara, la sorpresa d'aquest colomer del C/ Sant Francesc...
Coloms de la Pau, missatgers, de competició... Tradició al cap i a la fi.

Fotografia Maria Àngeles Fresneda, AFA

Silenci, sol, calor, llums, ombres... El passat i el present convivint a la Pl. de l'Hort de Sant Josep esperant el futur, amb la fermesa dels fonaments, amb la flexibilitat de les palmeres, esperant què vindrà i amb el record, marcat a la pedra, del passat.

Fotografia Maria Àngeles Fresneda, AFA

Però també hi ha secrets, murals que ens sorprenen al nostre passeig, a la ronda al capvespre, que no fa tanta calor... O tafaneries en adonar-se d'un espai per on veure allò que queda d'eixe passat que ens porta a pensar, a imaginar, a reflexionar sobre la importància de mantindre i valorar el patrimoni.

Fotografia Maria Ángeles Fresneda, AFA

I s'acaba l'estiu... La nostra tasca de guardians acaba... Ho hem fet bé, no falta ni una pedra... Passegem per la Pl. del Santíssim, a l'esquena del Castell...
Final d'agost... Calor...

Fotografia Francisco Javier González, AFA

I de sobte: què serà eixe soroll? Fum? Foc? Accelerem el pas...
Què és això? Un dimoni?

Dos i tres? I tanta gent? Ja han tornat! És moment de que comencen les festes!

Fotografia Francisco Javier González, AFA

C/ Major amunt segueix el Correfoc. Deixem la nostra guàrdia, ara ja estem tots. Gaudim de les festes!

Fotografia Francisco Javier González, AFA

El mercat medieval ja està posat al voltant del Castell i a la Pl. de la Constitució. L'Ateneu descansa en previsió dels dies que vindran.

Fotografia Francisco Javier González, AFA

Avancen els dies i trobem una «cabuda» amb castanyoles que balla
alegrement amb altres cabuts.

Fotografia Francisco Javier González, AFA

I Carmesina ens saluda amb la seua enormitat i el seu somriure.

— On has deixat Sotil?— li preguntem.

— No tardarà— ens respon amablement.

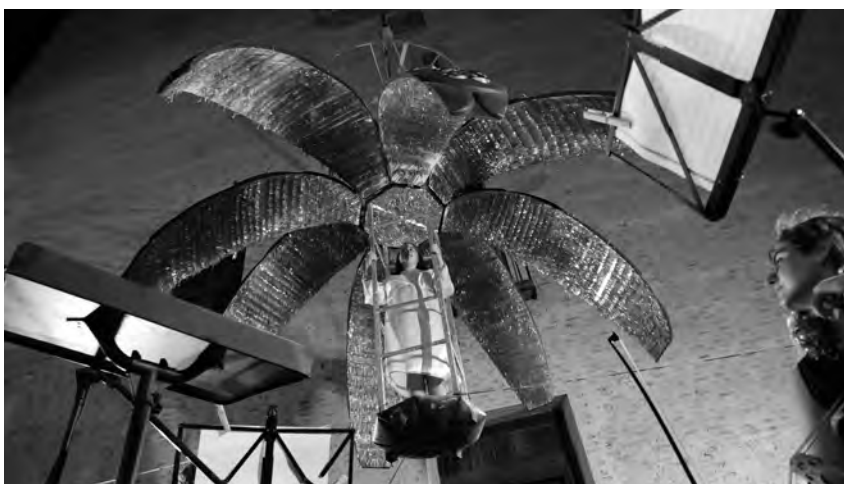
Fotografia Francisco Javier González, AFA

Ha de ser 8 de setembre, no ens calen els calendaris ni les aplicacions dels telèfons, només ens cal veure el Xum-xum, la gentada i la Mare de Déu de l'Olivar envoltada de llum i flors.

Fotografia Francisco Javier González, AFA

I de memòria direm: 9 de setembre, sense dubte. Puntual i majestuós, amb els clavaris com acompanyants i a muscles passa el Crist de la Bona Mort a mitjan camí de la volta de la processó.

Fotografia Francisco Javier González, AFA

I en acabar, tant el 8 com el 9, la Carxofa: emoció, nervis, música, tradició, tot en un motet que es canta complet dues vegades a l'any i que ens agermana a tots. Un final de luxe!

Fotografia Francisco Javier González, AFA

Ei! Que encara no hem acabat!
Seguim ara gaudint de la festa de Moros i Cristians.

Del silenci de la pedra, la calor i el passeig a l'alegria de la festa,
la tradició i la pólvora... Potser passejant durant tot l'any pel nostre poble ens
portarà a gaudir-lo, conèixer-lo i estimar-lo molt més, si és que això és possible.